

ILLA BERE K

BEREKFÜRDŐ

II. évfolyam 2. szám - 2016. június

Negyedévente megjelenő, ingyenes önkormányzati lap

„Háromféle hazaszeretetet van: szónokló, kesergő, alkotó...” (Klebersberg Kunó)

JELES JUBILEUM

Fennállásának ötödik évfordulóját ünnepli idén a Berekfürdői Hagyományőrző Néptáncegyüttes. A jeles jubileum alkalmából nagyszabású gálaműsort rendeztek április 30-án a Megbékélés Házában.

A szűkebb hazánk, valamint a Kárpát-medence tánc kultúrájának megőrzését, hiteles bemutatását zászlajára tűző csoport 2011 tavaszán alakult helyi fiatalokból és felnőttekből, többek között Buczkó Zoltánné kitartó, lelkes szervező munkájának és a bereki önkormányzat támogatásának köszönhetően. Mint azt Nagy Csaba, az együttes művészeti vezetője elmondta, az elmúlt években számos táncanyaggal ismerkedhettek meg a táncosok. Koreográfia készült nyírségi, dél-

alföldi, szilágysági, hortobágyi, mezőföldi, marosszéki, magyarbódi, vajdaszentiványi, bonchidai, illetve magyarpalatkai táncokból is. A heti rendszerességgel megtartott próbáknak a helyi általános iskola ad otthont. A hagyományőrző közösség tagjai rendszeresen fellépnek Berekfürdő és a környező települések kulturális rendezvényein, többször jártak Lengyelországban, s Olaszországban is vendégeskedtek már. Júliusban Berekfürdő testvértelepülésére, Csíkszentkirályra kaptak meghívást az Ezer Székely Leány Napja folklórfesztiválra. Egyebek mellett erre az eseményre készül most a 16 fős együttes, amelynek tavaly ősztől gyermek utánpótlás csoportja is van.

Farkas István

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

A **Berek Patika** fióktelephelye (Fürdő u. 1.) a Berek tér felől közelíthető meg. Nyitva tartási ideje: 9.00-12.30, délután 13.00-16.00. Tel.: 06-30/935-3836.

Orvosi rendelő, Berek tér 1. Dr. Hajdu Lajos sürgős esetben 8.00-16.00 között elérhető a 06-30/621-5936-os számon. Hétfőtől péntekig 7.30-tól 11.00-ig rendel és szerdánként 14.00-15.00 között. A rendelő tel.száma: 06-59/319-140. **Hétfélig ügyelet** péntek 16.00-tól hétfő reggel 8-ig Karcagon a Széchenyi sgt. 27. sz. alatt van. Tel.: 06-59/300-235.

A **Polgármesteri Hivatal** (Berek tér 15.) nyitva tartása: hétfőn és szerdán 8.00-12.00, 13.00-15.00. Pénteken 8.00-12.00-ig, egy fős ügyelet 13.00-18.00 között. Kedden és csütörtökön az ügyfélfogadás szünetel!

Bod László Művelődési Ház és Tourinform Iroda (bejárat a Berek tér felől): 8.00-16.00, 17.00-19.00. Tel.: 06-59/519-059.

Kanta Gyula Könyvtár (bejárat a Művelődési Ház felől): Hétfőn, szerdán, pénteken 16.00-18.00, szombaton 13.00-15.00.

Posta (Berek tér 7. sz.): 8.00-12.00, 12.30-16.00. Szombaton zárva! Tel.: 06-59/519-004.

A SZOVJET REPÜLŐTÉR TITKAI KIÁLLÍTÁS – INTERAKTÍV NAP

Rendkívüli napot tölthettek el a kedves érdeklődők 2016. június 4-én „A Szovjet Repülőtér Titkai” című kiállításon, ugyanis Vándor Károly, a kiállítás tulajdonosa az állandó kiállítási anyag mellett plusz attrakcióként egyenruhába öltözött és segítőivel együtt felidézte a múlt eseményeit. Elsőként a különböző szovjet egyenruhák kerültek bemutatásra, majd a Berekfürdőn kiállított MI-24-es harci helikopter részletes bemutatása következett. A látogatóknak lehetőségük nyílt kívülről, sőt belülről is megismerkedniük az egyedülálló kiállítási tegggyal. A következő esemény a szovjet-afgán háború szovjet oldali háborús tárgyainak, ruházatának, fegyvereinek bemutatása volt.

A rendezvény fényét emelte továbbá Vincze Ferenc repülőgép témájú festményeinek kiállítása megnyitója, melyre a Bod László

Művelődési Ház emeleti nagytermében, a Sebők Margit Galériában került sor.

A nap lezárásaként a kiállítás tulajdonosa tartott előadást, ahol különleges kivonulási felvételek tanúi lehettek a résztvevők.

A nagy sikerre való tekintettel

ez évben még két alkalommal kerül sor Interaktív napra 2016. július 9-én, illetve 2016. augusztus 6-án, ahol új témákkal és még több érdekességgel várjuk a látogatókat.

Karcagi-Nagy Zsanett

PROGRAMOK BEREKFÜRDŐN

Júliusi programok Berekfürdőn

- 07.02. V. Nagykun Kalász ünnep – Desperado élő koncert, utcabál
- 07.09. Szovjet repülőtér titkai kiállítás – Interaktív nyílt nap
- 07.09. II. Fürdőbál – Bárány Attila, DJ. Pégé
- 07.11.-07.17. Csillagászati hét
- 07.16.-07.17. Homokfoci bajnokság
- 07.16. Bon-bon élő koncert, utcabál
- 07.23. III. Fürdőbál – Dévény Tibi, Dj. Olasz
- 07.28.-07.31. Testvérvárosi találkozó
- 07.30. IV. Fürdőbál – **Ismerős Arcok**, Dj. Koltai

Augusztusi programok

- 08.06. Bereki Strand Szépe választás
- 08.06. Szovjet repülőtér titkai kiállítás – Interaktív nyílt nap
- 08.12-08.14. Bereki Vigasság 5.0 – Lord, Wellhello, Dj. Olasz
- 08.19. Operettgála
- 8.20. Nyílt afrikai harcsafogó verseny
- 08.26.-08.28. XXVI. Országos Nyugdíjas Találkozó

Testületi tagok elérhetőségei:

Molnár János polgármester

Tel.: 06-30/529-2112

Hosszu András alpolgármester

Tel.: 06-30/627-7927

Czinege Béla

önkormányzati képviselő

Tel.: 06-30/694-3186

Nagy György

önkormányzati képviselő

Tel.: 06-30/788-6499

Scitovszky Angelika

önkormányzati képviselő

Tel.: 06-30/967-4310

Szász Tibor

önkormányzati képviselő

Tel.: 06-30/932-1791

Székely László

önkormányzati képviselő

Tel.: 06-30/867-7494

Egyéb elérhetőség:

Vadai István

a Berekfürdői Polgárőr Egyesület

elnöke Tel.: 0630/621-5940

MEGKÉRDEZTÜK... IFJ. NAGY GYÖRGY KÉPVISELŐT

Első ízben 2010 – 2014 között – akkor még 23 éves egyetemistaként tisztelte meg a falu ifj. Nagy Györgyöt bizalmával.

- *Mint képviselő melyik bizottság tagja volt?*

- A Berek – Víz Kft. Felügyelő Bizottság tagja voltam körülbelül két és fél évig, majd mivel a fürdő lett a munkahelyem, összeférhetetlenség miatt le kellett mondanom a megbízatásról.

- *Képviselőségének második ciklusában 2014-től újra kapcsolatba került vele.*

- Igen, így van, mivel időközben a Kátai Gábor Kórház műszaki osztályán műszerügyi előadóként sikerült elhelyezkednem, így immár a bizottság elnökeként látom el feladatomat.

- *A testületi üléseken visszaállt a „rég”i” rend, újra elhangozhatnak előzetes írásbeli benyújtás nélküli lakossági kérdések, észrevételek.*

- Igen, a képviselő testület értékelte az elmúlt év tapasztalatait és újra biztosítja ezt a lehetőséget. Egyébként lakossági igényként is

felmerült, hiányolták az emberek. Igyekezzünk azon melegében válaszolni a felvetett kérdésekre és észrevételekre. Mindenkit arra biztatok, éljen ezzel a lehetőséggel!

- *Más módja is van a javaslatok, vélemények kérdések fellelésében.*

- Manapság egyre gyakoribbak az interneten (e-mail, közösségi oldalak) történő megkeresés, aminek nagy előnye, hogy kevésbé időponthoz és helyszínhez kötött.

- *Van-e olyan terve, amelyet képviselői időszaka idején szeretne megvalósítani?*

- Természetesen sok tervem és ötletem van, sajnos anyagi források híján még várni kell a megvalósításukra. Két fejlesztési tervet viszont ki szeretnék emelni: egyik a Belső – tó komplex fejlesztése, a másik pedig egy erdei tornapálya és interaktív tanösvény kialakítása. Ezek mind a helyi lakosoknak, mind az ide látogató vendégeknek nagy örömeire szolgálnának. 2011-ben a Leader Programban 9 projektadatlapot nyújtottunk be Hosszu András alpolgármester úrral. Közte volt az erdei tornapálya-terve is. 2015 év elején ismételtén elővettem, egyeztetve az érintett helyi civil szervezet elnökével és a Nagykunsági Erdészeti és Faipari Zrt. szakembereivel és kidolgoztam egy komplex fejlesztési tervet. Néhány szóban összefoglalva: a Belső – tó és a tábor közötti erdőrészletben kerülne kialakításra egy interaktív tanösvény, melynek célja, hogy a gyerekeket élményszerű természetjárás közben táblák segítségével neveljük környezetu-

datosságra. Ezáltal a legifjabbak is megismerhetik a terület természeti értékeit, valamint annak növény- és állatvilágát. Emellett telepítésre kerülne egy 8 – 10 darabból álló kültéri tornapark is. A tó körül kerülne kijelölésre egy futópálya. Az indulási pontnál és tó körül egyaránt pihenőpadok, esőbeálló, hulladékgyűjtők, biciklitárolók, szalonnasütők kerülnének kihelyezésre, valamint egy kisebb fedett rendezvényter építése lenne a cél. Továbbá a fejlesztés része bizonyos mértékig a Belső – tó kotrása, új horgászhelyek kialakítása, illetve a körbejárhatóság megoldása. Bízom benne, hogy hamarosan lesz rá forrás.

- *Településünkön sok külföldi vendég megfordul. Az idősebbek kímélő sportot választanak.*

- Remek lehetőség lenne számukra egy – egy könnyebb sétahoz, kocogáshoz a futópálya, tornapálya, de egy hosszabb túraútvonal kijelölése a faluban, hiszen séta közben több látnivaló is akadna. Ilyen ajánlott pont lehetne Körmendi Lajos síremléke, Móricz Zsigmond emléktáblája, Háló Lőrinc szépen faragott kerítése, kapuja, galambdúca, Horváth György kaktuszgyűjteménye, amely az utcáról is látható. Akár egy hosszabb és egy rövidebb távot is kijelölhetnénk a kempingtől kiindulva.

- *Köszönjük a jó tanácsot és sok sikert kívánunk a belső-tavi projekt megvalósításához.*

Kóródi Lászlóné

„... ÉS BÍZVA BÍZZÁL!”

A remény hal meg utoljára. A busz megérkezett a vasútállomásra, s az aluljáróban már hallottam a sípszót. Az indító vasutas széttárta a karját: Így járt, asszonyom. A jelenet két nap múlva megismétlődött. 2:1 a „Volán”-nak.

Még van remény. Az előadó ékesen ecseteli, hogy hova is helyezhető a levél, az értesítő, a szórólap, no meg a levélnek álcázott csomagocska (2 kg-ig). A 12 tanítvány áhítattal hallgatja a Mester(nő)t, aki szerint a levélszekrény (alias postaláda) nyílása 30 mm magas és 230 mm széles nyílású – vajon mitől is vérzik a kézbesítő keze? -, a földtől 700 mm-re található – miért is hajlongok-térdelek, nyakamban a több kilós táskával? -, de nem magasabb 1700 mm-nél – nem én vagyok az egyetlen, aki

158 cm-re nőtt, állapítom meg körbenézve. Sőt – mosolyog a hölgy -, társasházak esetében a név mellett ugyebár ott díszleg a levélszekrényen az emelet és az ajtó száma is. Mi is mosolygunk, de nem bólogatunk. Most jön a biztonságos, nem beázó, megfelelő méretű postaláda meséje. Emlékeinkben kotorászunk: nincs, beázik, kiesik, kinyílik, nem fér bele, darazsak, méhek, madarak lakják. Ragtapasz, Calcimusc stb. van nálad? No és melyik kutya a kedvenced? No ugye, mégis csak öröm kézbesítőnek (alias postásnak) lenni! Akkor is, ha esik, ha fúj, ha csúszik, ha leesik a lánc, kilyukad a kerék, eldől a bicikli a súlytól, késik a járat, ugye még nem járt le a munkaidő, a járda meg döcögős, gondozatlan, a kihajló-behajló ágakat kikerülöd,

a nyakadat még nem törted ki. Te is csak ember vagy, emeld fel a fejedet, „... és bízva bízzál!” De ne felejtse el megnyomni a csengőt, mert hátha szól, meg kiabálj, esetleg sípolj! Bizakodj!

Mert vannak, akik segítenek: jó szóval, kedvesen, tetteikkel. Hálás köszönetem mindazoknak, akik felteszik a leesett láncot, meghúznak egy csavart, megigazítják, levágják az arcomba csapódó ágat, elsöprik-kigyomlálják a járdát, ajánlanak egy krémet a fájós végtagokra, visszaintegetnek köszönésképpen. S ha kell, helyreigazítják a tévedést, a hibát, mert csak az nem hibázik, aki nem csinál semmit.

Kóródi Lászlóné

POSTÁSOK

Kicsi falunk két postása
Naponta az utcát járja.
Fiatal nő mind a kettő,
Van is bennük életerő.

De kell is, mert itt menni kell
Gyalog, avagy biciklivel.
Hordani kell a postát,
Hiszen mindenütt várják.

A postást minden nap várjuk,
Levelet, pénzt vagy újságot.
Mit kapunk ma? Jót vagy rosszat?
Szeretteinkről hírt hoznak.

Ők mindketten családayák,
Szeretteik otthon várják.
Munka után még otthon is
Tevékenykedni kell nekik.

De ha újra jön a reggel,
Kerékpárra pattanni kell.
A rossz vagy a jó hírt hozni,
Mindenkit megvigasztalni.

Isten adjon nekik egészséget,
Jó erőt, no meg békességet,
Hogy sokáig családjukkal lehessenek,
Szolgálhassák a bereküket.

özv. Mándoki Sándorné

GÓLYAHÍR

„Itt vagy velem, mint egy új remény...”

Balogh Dorina, Kiss Petra Aletta, Németh Zsombor, Mándoki Maja Natasa

A BEREKFÜRDŐI POSTA TÖRTÉNETE II. RÉSZ

A posta történetének első részében a munkaügyi feladatokról írtam.

A hivatali munkát egyedül végeztem, de a hivatal ekkor már I. osztályú volt (nem Postaügynökség), így a kézbesítés is a hatáskörébe tartozott.

Az első kézbesítő id. Lelovics Elek volt. Ő végezte a küldemények házhoz kézbesítését, de napi feladata volt, hogy reggel az érkező küldeményeket kerékpárral a csaknem 2 km-re levő Tatárülés vasútállomásra vigye. (Ott vette, illetve adta át a vonaton működő mozgópostának.)

A kerékpárral történő kézbesítés és szállítás nehézségét nemcsak az időjárás viszontagságai jelentették, hanem az a tény is, hogy a csomagokat is kerékpárral kellett a vasútállomásra (ill. arról) szállítani. Csomagot házhoz kézbesíteni nem kellett, a címzettnek a hivatalba kellett érte menni (csak a szállítólevelet kapta meg).

A továbbiakban szolgáltatási áganként szeretném folytatni a visszaemlékezést. Elsőként a távközlés történetével, ami jelenleg már nem a posta feladata.

A távközlés távíró és távbeszélő szolgáltatást jelentett. A távirat gyors közlemények eljuttatására, illetve dísztáviratlapon üdvözlések továbbítására szolgált. Berekfürdőről ez úgy történt, hogy az ügyfél által – távirati úrlapon – megírt táviratot távbeszélőn bementük Karcag távírdájának, ahonnan (az ötvenes évek elején morzéval) telexen továbbították a cím portájára. (A telex távirót jelentett.) A táviratokat soron kívül kellett kézbesíteni. Nagy hivataloknál ezt külön távirat kézbesítők végezték, kis hivataloknál, így Berekfürdőn is, a kézbesítőnek 2 óránként kellett jelentkezni, hogy érkezett-e távirat.

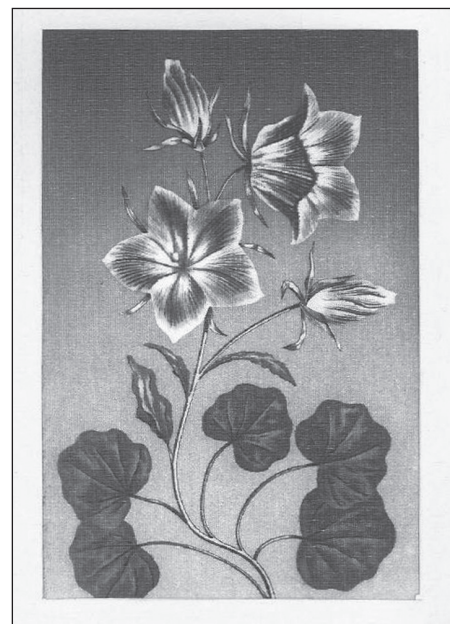
A telefonálási lehetőség volt a legnehezebb Berekfürdőn. Ma, amikor már a mobiltelefon elképzelni is nehéz, hogy az 50-es években (később az automatizálásig) csak akkor lehet telefonálni, amíg 8-tól 16-ig a posta nyitva volt. Városi hivatalokban éjjel-nappali szolgálat volt (több műszakos munkarenddel). Így ott ilyen hátrány nem volt. A telefonálási lehetőséget Berekfürdőn egy telefonközpont biztosította. A központban 8 pár zsinór

és a hozzátartozó 8 pár kulcs, valamint a fölötte levő eső-lemez volt, amelyek segítségével jöhetett létre két távbeszélő-állomás összekapcsolása. Az eső lemez leesett, ha csöngetett a hívó, a kért állomáshoz kellett csatlakoztatni a zsinór párját és csöngető állásba helyezni a kulcsot. Ezzel a módszerrel csak a helyi beszélgetést lehetett lebonyolítani.

Helyi előfizető 13 volt a 60-as évek elején is, ez is mind közületi. Magán előfizető nem volt, hiszen értelmetlen volt, mert csak munkaidőben lehetett telefonálni. (Akkor még mindenkinek volt állása...) Távolsági vonal Berekfürdőről Karcag és Kunmadaras irányában volt, az ide irányuló hívásokat gyorsabban tudtuk kapcsolni. Más távolsági hívást Karcag központ kezelője lejegyezte és csöngetett, ha kapcsolni tudta, így hoztuk össze a hívót és hívottat. A távolsági hívásnál – főleg ha több állomáson át lehetett elérni – gyakran több órát is várni kellett.

(Folytatás a következő számban a pénzkezelésről.)

Tóth Józsefné

VISSZATEKINTŐ – DR. KENYERES IMRE: INTERNÁLÓ TÁBORBAN HORTOBÁGYON

(részlet a Száműzöttek a Hortobágyon című kiadványból. Bp. 2006.)

„Kunmadarasról 1951. november 9-én 47 főt és 1953. január 6-án 156 főt hurcoltak el „önként” válalt kényszerlakhelyre. Az elhurcoltak között voltunk mi is, azaz nagyapám (id. Kenyeres Sándor. 73 év), nagyanyám (id. Kenyeres Sándorné L. Nagy Eszter 63 év), húgom (Kenyeres Eszter 5 év), és én. (Kenyeres Imre 10 év). Velünk volt még a szűkebb és tágabb rokonságból 20-30 fő. A kitelepített 203 fő azt jelentette, hogy lefejezték Kunmadaras polgárságát, amely a saját dolgain kívül a közösség életét is el tudta irányítani, rendezni évszázadokon keresztül. Erre bizonyíték az 1896-ban megépített Karcag – Tiszafüred vasútvonal, melynek költségéhez több mint 50 %-al járult hozzá.

A mi elhurcolásunk időpontja 1953. január 6., hétfőről keddre virradóan, éjfél után egy és két óra között. Arra ébredtünk, hogy az ablakot rettenetesen verik. Nagyapám kiszólt az ablakon, hogy „nálunk nem az ablakon szoktak bejárni,” de mire felkelt, már a konyha ajtaját verték. Nagyapám az ajtót kinyitotta, és két ávós katona meg egy tiszt nyomult be rajta. Elöl a tiszt tolta nagyapámat háttal befelé. A két katona megállt, a tiszt nagyapámmal ordibált. Ma már tudom, hogy nem akarta aláírni a határozatot. Végül is mit tehetett? Itt meg kell jegyezni, hogy nagyapám az első világháború előtt és alatt 8 évig volt katona (1910-1918), harcolt Doberdón, mint szolgálatvezető főtörzsőrmester szerelt le. Csillapította az 1918/19. évi kunmadarasi

eseményeket, majd 1933 és 1946 között Kunmadarasnak, az akkor tízezer lakosú községnek” másodbíróként „független” köztisztviselője volt. Szálasira nem esküdött fel.

Az aláírás után jött a nehezebb feladat, az 1925-ben fejtífuszban megsüketült, teljesen halláskárosult nagymamámmal megértetni a helyzetet, hogy fel kell öltözni, és aztán irány ki tudja hová. Végül, sikerült, felöltözködtünk, csomagolni kezdtünk, amire a beígért két órából az ávós tiszt csak félórát engedélyezett, miközben élénken figyelte, hogy mit csomagolunk össze. Nagymamám az éjjeli szekrényben évtizedek óta őrizgetett kendőket, terítőket (talán a hozománya volt?) igyekezett egy lepedőbe becsomagolni, de az ávós tiszt azzal, hogy „piszkos kulák, még most is a dolgozó népet akarod kiszákmányolni?” szétrugdosta.

Végül is jó melegen felöltöztünk, csak egy ágyat és az ágyneműket vittük ki a ránk várakozó teherautóra. Nagyapám élelemért be akart menni a spájzba, de a tiszt nem engedte, így csak a kredencben található egy üveg kacsaszírt, talán egy kiló kenyeret és egy fejősjátárban lévő pár kiló cukrot tudtunk magunkkal vinni. Még egy dologra emlékszem. Amikor felszálltunk az autóra, nagyapámnak eszébe jutott, hogy a hosszú szárú pipáját a szobába hagyta, vissza akart érte menni, de nem engedték. Meg kell jegyezni, hogy igen kedves lehetett számára a pipa, mert évek múlva is emlegette, akár csak az elvett

ház, tanya, a megélhetést jelentő föld hiányát.

Amikor elhelyezkedtünk a teherautón, kísérőnek felszállt két katona géppisztollyal. Rendesek voltak, mert amikor elindultunk és reggelizni kezdtek, nekem és húgomnak szalonna és kolbász „katonát” adtak. Nagyapámmal beszélgettek is. Egész nap utaztunk, majd estefelé megérkeztünk a hortobágyi csárda mellett lévő kultúrház elé. Akkor már több teherautó volt ott, pakoltak. Ej, koma, te is itt vagy? Pedig szombaton még együtt vágtuk a disznót. Ismerkedtek egymással a kunmadarasiak. A kultúrház egyik végén szedték fel a kukoricát, a másik végén pakoltak befelé. Került deszka, szeg, fűrész s emeletes ágyak priccsek készültek. A kultúrház végén volt egy színpad, oda később soproniakat hoztak, talán két családot.

Az elhelyezkedés másnap is tartott. Akinek nem volt szalmazsákja a priccsre, az kapott, szalmával pedig az állomáson kellett megtömní.

A 15X8 méteres, 120 négyzetméter alapterületű teremben 118 főt helyeztek el. Fűtésre volt egy sparhert, akinek volt mit, és sikerült tüzelő anyagot szerezni, az főzhetett. Két kijárat volt, az egyik a szemben lévő rendőrőrs felé, a másik oldalt, a vasútállomás felé, ezeket géppisztolyos őr őrizte. Az épület hátsó végénél volt a latrina.”

folytatjuk

BÚCSÚZUNK TŐLÜK

„Valaki elment, elvitt egy álmot, s magával vitt egy egész világot.”

Borsós Istvánné, Kiss Imréné, Nagy Anna, Nagy Lajosné, Szilágyi Róbert Pál, Varga Jánosné

„Suha mellett nagyon sokat tanultam!” NÉMETH JÓZSEF EMLÉKEI

„Én a nagyapámnál, Szarka Mihály kovácsmesternél nőttem fel. Gyakorlatilag ő nevelt, a kovácsműhelyben nőttem fel. Huszárkovács volt, kifejezetten lópatkoló mester. Azelőtt félkatonai mén-telep volt Karcagon, és több mint kétszáz igásló. Az édesanyám, Szarka Mária 1910-ben született, és Pesten dolgozott. Édesapám Németh József bádigos és vízszereelő volt, a század elején született.

A Mechwart András gépipari és informatikai középiskolába jártam Debrecenben, gépésztechnikus a végzettségem. Itt van a dísz-oklevél az 50 éves évfordulóra: 2003. június 21. Huszonnyolcan voltunk, kilencen sajnos nem vehették át. Ez egy nagyon pici gyár volt, Veress Zoltán egy éve ment el. Műszakilag elég fejlett volt, de teljesen magunkra voltunk utalva. 50-55 között volt az összlétszám, Seben András volt az igazgató. Én Karcagról jártam ki, akkor még egyetlen buszjárat volt. Ki kellett gyalogolni az esti vonathoz. Hát én úgy kerültem ide, hogy polgári alkalmazott voltam a karcagi lak-tanyán. A gépipari után katonatiszti iskolára jártam, akkor volt Magyarországon 7 tisztiiskola. Engem 56 szeptemberében avattak fel Tatán, gépjárműves tisztek lettünk. Én szerettem volna repülni. Az moti-válta, hogy Debrecenben volt egy repülőklub, vitorlázó kiképzés. Az orvosi vizsgálaton nem feleltem meg, magas volt a vérnyomásom. Felavattak, közben volt egy afférom egy politikai tiszttel. Három fokozatban voltak a növendékek, engem harmadfokon avattak.

Nem is oda tettek, ahová én kértem. Csak az első fokozat választ-hatott, engem Tolnára tettek egy lerobbant alakulathoz, ilyen büntetőzászlóaljhoz. Azzal bíztattak, hogy egyetemi végzettségem lesz. Nekem könnyű volt kiváló növen-déknek lenni, mert már érettségiztem, de az iskola nem ment tovább. Tolnáról átköltözött az alakulat Kalocsára. Jött az akkori nevén el-lenforradalom.

A vitatásos tiszteknek hűségnyilatkozatot kellett tenni. Meggyő-ződésem ellenére nem írtam alá, visszakerültem a polgári életbe, mert egy konfliktus elvághatja az embert. Visszakerültem Karcagra, és eleinte munkanélküli lettem.

Aztán elmentem a Lenin-téesz-be. 1958 nyarától én a karcagi lak-tanyában voltam gépkocsi szerelő. Tüzér alakulat volt, légvédelmi tü-zér. Amikor megszüntették a pol-gári alkalmazottak alkalmazását, a parancsnokom kijött velem az üvegyárba. Én 1962-ben vettem fel a munkát. Műszaki rajzoló voltam, energetikus. Egy embernek akkor még nagyon sok mindennel kellett foglalkozni.

Én rajzoltam kemencét, formá-kat – nem volt másnak ilyen gép-ipari műszaki ismerete annak elle-nére, hogy voltak itt jó marósok, esztergályosok, hegesztők, lakato-sok, kemence kőművesek.

Gépészmérnök nem volt, tech-nikus nem volt. Gyakorlatilag a híradástechnikai üvegyártást Ve-ress Zoltán alapozta meg. Kovács Géza vegyészmérnök volt 56-ig, ő rokkant volt, mind a két csuklója hiányzott. Suha Zoltán mellett na-

gyon sokat tanultam, ő két évvel öregebb nálam. Nátronüveget mi nem gyártottunk, csak műszaki és díszüveget. (Magyarországon az-előtt színes üvegyártás nemigen volt.) A híradástechnikában olyan üveget használtunk, amelynek a wolframmal megegyezik a tágulá-si együtthatója. Nyáron megittunk 15-16 liter folyadékot, mert 1000° felett a sugárzás már iszonyú sok..

1960-ban volt az esküvőnk, sze-rény körülmények között, és tart 43 éve. Anyáméknál laktunk. Ő a háború alatt hazajött, és zsákvarró-nő volt a Tisza-malomban, utána boltos. A Berekbe 1970-ben köl-töztünk ki. Az igazgató akkor Ma-kovszki Vilmos volt, igazi mun-kásigazgató, üvegfüvő. (Őt követte Suha a nyolcvanas években.) Ami-kor kikerültem, itt futballpálya volt előtte. Ezek négylakásos épületek voltak, és százötvenezerbe került, ami most már félmillió.

Voltam műszaki oktatásveze-tő, oktattam az üvegfüvőket – én, a gépész -, és belemászkáltam a közéletbe. A szervezett oktatás a nyolcvanas években kezdődött. Kiemelt szakma volt, de erre szü-letni kell! Az egyik igazgatónak az volt a szokása, hogy kezet fogott minden jelentkezővel, és akinek hideg volt a keze, azt nem vette fel. Igaz-e, nem-e, de úgy tartják, hogy csak a meleg kéz elég érzékeny.”

Keresztes Ágnes

Németh József a Berekfürdő elszakadását előkészítő bizottság tagja volt, a későbbiekben alpol-gármester 1994-től 1998-ig.

KÉPES KRÓNIKA

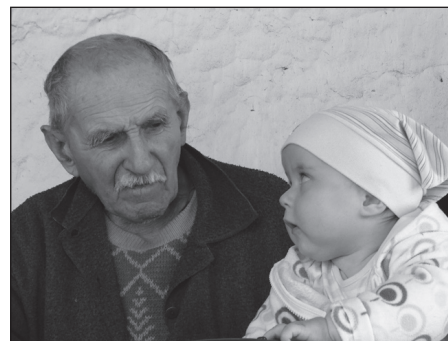
Ducsai Zoltán festőművész kiállítása

Dalma Dance Gála

Háló Sándor és alkotásai

*Gratulálunk a 90 éves
Szűcs Imre bácsinak, akire a 9 hónapos
Boróka unokája is felnéz.*

A Veress Zoltán általános iskolában rendezett kerti parti 2016 májusában.

XIII. NAGYKUN VERS-ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

Ez évben április 23-án valósult meg - az immár 13. alkalommal megrendezésre kerülő - Nagykun Vers- és Prózamondó verseny, Berekfürdőn. A szokásokhoz híven idén is a Nagykunság irodalma állt a középpontban, de Gérecz Attila és Janikovszky Éva műveivel bővült a választható művek listája az '56-os emlékévé tiszteletére.

A megnyitót követően már indultak is a kategóriánként különválasztott elődöntők. A versenyzőknek idén is neves zsűritagok előtt kellett megméretetniük magukat. Az elnökséget Csikos Sándor kunkapitány, Debrecen díszpolgára, Jászai-díjas, Érdemes művész úr látta el. Zsűrizett még Cs. Nagy Ibolya József Attila-díjas irodalomtörténész, Dr. Márkus Béla Széchenyi-díjas irodalomtörténész, Ablonczy László József Attila-díjas szerkesztő, Várhalmi Ilona Csokonai-díjas művész, Dr. Imre László Széchenyi-díjas akadémikus, Debrecen díszpolgára, Dr. Imre Lászlóné nyugalmazott főiskolai tanár, Koszna Anita, Berekfürdő könyvtárosa, a helyi iskola tanítónője, Székely László, a bereki Veress Zoltán Általános Iskola igazgatója, a helyi képviselőtestület tagja, Körmendiné Baksán Mária, a Bereki Irodalmi Társaság tagja, Rideg István nyugalmazott középiskolai tanár, irodalomtörténész.

A résztvevők közül csak a leg-

jobbak jutottak tovább a délután 1 órakor induló döntőbe. A remek előadások hallatán a már sokat tapasztalt zsűrinek sem volt könnyű dolga, de végül sikerült a nehéz döntést meghozniuk. Az eredményhirdetés előtt a karcagi Kunkuckó diák színjátszó csoport, Szabó Péterné felkészítésével Janikovszky Éva: Kire ütött ez a gyerek? c. művének egyedi feldolgozását adták elő. Az előadás igazán nagy sikert aratott az izgatott, eredményre váró nézőközönség körében.

Kezdetét vette tehát az eredményhirdetés.

Az Általános iskolák alsó tagozatos korosztályában az első helyezett Fehér Attila (Kunhegyes), 3. osztályos tanuló, a második helyezett Ábrahám Lea (Karcag, Györfy I. Ált. isk.) 1. osztályos tanuló, a harmadik helyezett pedig Juhász Csenge (Berekfürdő, Veress Z. Ált. isk.) 4. osztályos tanuló lett.

Általános iskolák felső tagozatosai közül Papp Rebeka (Karcag, Kiskulcsosi Ált. isk.) 8. osztályos tanuló ért el első helyezést, második helyezett lett Nagy Károly (Kisújszállás) 7. osztályos tanuló, harmadik helyezett pedig Horváth Ábel (Szolnok) 8. osztályos tanuló.

Középiskolás kategóriában Kele Ádám (Karcag, Ref. Ált. isk.) 9. osztályos tanuló örvendhetett az első helyezésnek, Olasz Ákos (Mesterszállás) 9. osztályos tanu-

ló a második helynek, Nagy Anna (Kisújszállás) 10. osztályos tanuló pedig a harmadik helyezésnek. A felnőttek között az első helyezést Szopkó Rita (Karcag) kapta, de a kategóriában rendhagyó módon két második helyezettet hirdettek, Horváthné Pandur Tünde (Karcag) és Tóth Istvánné (Karcag) személyében. A díjazottak könyvutalvánnyal, oklevéllel, illetve az első 1-1 Szűcs Kerámia tányér tárgnyereménnyel is gazdagabbak lettek.

Ezzel még mindig nem ért véget a nyerevényözön, ugyanis számtalan különdíj-felajánlás érkezett a szervezőkhöz. Berekfürdő Községi Önkormányzata egy gyönyörű Szűcs Kerámia tálat ajánlott föl, melynek nyertese Kovács Henrietta (Karcag, Szentannai S. Gimn.), a középiskolás korosztály döntőse lett. A Bereki Víz Kft. felajánlását Juhász Csenge (Berekfürdő, Veress Z. Ált. isk.) kapta, amely egy napi családi belépőt tartalmazott. Vándor Károly „A szovjet Repülőter Titkai” Kiállítás tulajdonosa könyvnyereményt ajánlott fel, melynek boldog nyertese Arany Botond (Mezőtúr) lett. Karcagi-Nagy Zoltán magyarnóta-énekes saját CD-jét Tóth Istvánné (Karcag) nyerte. Berekfürdő Község Települési és Idegenforgalom Fejlesztési Alapítvány 70.000 Ft-tal támogatta a XIII. Nagykun Vers- és Prózamondó Versenyt, melyet a kisújszállási Nagykun Hagyományörző Társulástól pályázati úton nyert el. Továbbá egy csemegekioszort ajánlott föl a számára legértékesebb versenyzőnek, a legkisebb Ábrahám Leának (Karcag, Györfy I. Ált. isk.). A Bereki Irodalmi Társaság három versenyzőt is jutalmazott, Fehér Attilát, Horváth Ábelt és Horváthné Pandur Tündét. Csikos Sándor Szűcs Kerámia Miska-kancsóját Kele Ádám nyerte.

Ezúton köszönjük a felajánlásokat, és a segítők, a zsűri, a versenyzők és a felkészítők odaadó munkáját.

Karcagi-Nagy Zsanett

*2016. április 8-án Kovács Lajosné I. kiállítását láthatták
az érdeklődők a Bod László Művelődési házban*
SZÍNEK FOGSÁGÁBAN

A parányi „műterem” sarkában ecsetek hada várakozik türelmesen, hogy kezébe vegye a festő. Körben a vásznanon békésen megfér egymást mellett „A bereki imádott Belső-tó” az erdélyi Szent Anna tóval, a színes tollazatú gyurgyalag a szürke gémmel.

Alkotójuk, az amatőr festő Kica, azaz Kovács Lajosné Ica Kunmadarason született, ott járta ki az általános iskolát. Ügyes kezét már akkor felfedezte Fehér tanár úr, s így biztatta:

- „Olyan pályát válassz, amely a rajzhoz, a festéshez kapcsolódik! Mindenképpen ott a helyed!”

A gyermekkor másik meghatározó eleme közösségünkhöz kötődik.

- Hetente jártunk a Berekbe az egész családdal, hol biciklivel a 3 km-es földúton, hol motorral, hol a TSZ teherautójával. Hoztuk magunkkal a traktor belső gumiját a fürdéshez, de az üvegnejlon ruhánkat is itt avattuk fel – meséli. – Imádtunk ide járni.

- A középiskolát hol végezted el?

- Két évig még Madarason működött a gimnázium, majd megszű-

nése után Kunhegyesre kerültem át, ott végeztem. Hamarosan férjhez mentem, 1979-ben már a Berekben építkeztünk, '80-ban költöztünk be. Akkor még annyi volt az üres telek, hogy közvetlen szomszédjaink se voltak.

- A festés tehát háttérbe szorult.

- 3 gyermekem van. Pénztárosként dolgoztam előbb az üveggyárban, aztán a Park étteremben, majd szociális ügyintézőként a község-házán. Amikor nyugdíjas lettem, akkor készült a „Tó ladikkal” című festményem. Megnyugtató és kikapcsoló a festés.

- Visszatérő témád a víz.

- Kedvenc szímem a kék, égen-földön, de a zöld árnyalatainak kikeverése is élvezet.

- Dr. Kenyeresné Z. Ágnes művésztanár ezt írta a Facebook oldaladra „Az imádott belső tó”-ról: „A „zöldeket”

nagyon nehéz festeni, bátor vagy! Nagyon szépek a vízen a tükröződések! Hajrá! Csak így tovább!!!”

- Nagyon jól estek biztató, szakértő szavai, hálás vagyok értük.

- A tájképeken kívül a madaraid is megragadtak.

- A gyurgyalagok annyira színesek, csodálatra méltóak, imádom őket! Az óvodának is festettem belőlük, de van itt gém is. Előbbit a bereki telephelyükön, utóbbit – a tavaly felszámolt – Méhecskében is láthatták a berekiek.

- Aztán itt vannak a szívét-lelket melengető napraforgóid is. Milyen technikával dolgozol?

- Feszített vászonra vagy farostlemezeire festek akrillal akvarelleket.

- Hová kerülnek a képeid?

- Egy részük itthon van, többet a gyerekeimnek és az unokáimnak készítettem, illetve a bereki óvoda Gyurgyalag csoportjának is.

- Remélem, hamarosan újabb műveid születnek, amelyeket megosztasz velünk. „Mert olyan szép és nagy csodát tehet ceruza és ecset” – írta Zelk Zoltán.

Kóródi Lászlóné

„MIRŐL BESZÉLGETTEK EGYMÁSSAL ÚTKÖZBEN?”

Amikor 25 évvel ezelőtt férjemet Molnár Jánost kinevezték a Megbékélés Háza igazgatójának, engem a Református Gyülekezet lelkipásztorának nagy örömmel készültem és jöttem három kisgyermekünkkel ide Berekfürdőre. Nem volt idegen számomra a település, hiszen szüleimmel már apró gyermekkoromtól rendszeresen töltöttünk itt egy-egy hetet. Szerettem és vártam mindig ezt az időt. Természetesen akkor a fürdő volt a legjobb kikapcsolódás. Azonban a 25 évvel ezelőtti megérkezésünk egészen más volt, bár akkor még nem gondoltam, hogy ilyen sokáig maradunk, de tudtam ez már nem üdülés lesz – még ha sokan most is úgy gondolják, hogy itt az élet folyamatos üdülés – hanem mindkettőnk részéről komoly munka.

Május 22-én, a vasárnapi istentiszteleten erre a 25 esztendőre emlékeztünk vissza és adtunk hálát, a

mögöttünk lévő évekért, eseményekért, de leginkább azért, hogy otthonra, befogadásra, elfogadásra találtunk az itt élő emberek között.

És bár igen sok minden történt a gyülekezetben, visszatekintve mégis az az igazán fontos, hogy kapcsolatba kerültünk egymással. Fontos, hogy együtt tudtunk haladni a gyülekezettel, az itt élőkkel. Az ünnepi istentisztelet mottója Jézusnak tanítványaihoz intézet kérdése volt: „Miről beszélgettek egymással útközben”? (Lukács evangéliuma 24,17.) Bár az hamar megnyilvánult, hogy a kunsági ember nem bőbeszédű, mégis megtapasztaltuk az emberek irántunk való elfogadó szeretetét, és ha csak a nagyobb események kerülnek szóba, akkor is volt miről beszélgetni egymással az elmúlt időben. Először a templom külső belső teljes felújítása történt meg, később a templom környéke

lett méltóvá arra, amire mutatni kíván, és vált olyan szenthellyé mind a település lakói, mind a település vendégei számra, ahová jó elindulni és megérkezni.

A Berekfürdői Református Gyülekezet igen különös, együtt gondolkodó, együtt haladó közösség. Azt hiszem, hogy láthatatlanul, szinte észrevétlenül formáltuk, alakítottuk, elfogadtuk, befogadtuk, megszerettük egymást.

Az iskolai munkámon keresztül még inkább kapcsolatba kerülhettem a település lakóival és gyerekeiken keresztül szoros kapcsolat alakult ki közöttünk. Különösen jó visszaemlékezni az iskolai időre akkor is, amikor fiatal felnőtteként saját gyermekeiket hozzák.

Sokat jelent számomra, hogy időről, időre része lehetek az emberek életének. A találkozásokat, a beszélgetéseket, értékes lehetőségeknek tartom, megtiszteltetésnek veszem, ha meghallgathatom az itt élők élettörténetét.

Szeretek itt élni, szeretek az itt élő emberekkel találkozni, beszélgetni, együtt haladni életünk közös szakaszán. Örülök a találkozásoknak, azokkal is, akik pihenni, üdülni jönnek ide, és rendszeresen eljönnek a református templomba is.

Köszönöm mindenkinek az elmúlt években megtapasztalt értékes találkozásokat, életformáló, életet segítő beszélgetéseket. Teszem ezt abban a reményben, hogy erre a jövőben is lesz alkalmunk.

*Dr. Csoma Judit
református lelkész*

HETVENÉVES LENNE KÖRMENDI LAJOS

Körmendi Lajos József Attila-díjas író Karcagon született 1946-ban és ott lakott 2005-ben bekövetkezett haláláig. Végakarata szerint a berekfürdői temetőben nyugszik. Életében húsz-egynéhány könyvet írt. Teljes életművét a barát és pályatárs Rideg István dolgozta fel és adta ki.

1992-ben Berekfürdő önálló községgé vált. Ekkor kérte fel Körmendi Lajost Dr. Hajdu Lajos polgármester, hogy készítse el Berekfürdő kulturális koncepcióját. Ő a következőket rögzítette: „Mivel itt nincsenek műemlékek és ehhez hasonló intézmények, hosszabb távon teremteni kell a vendégeket vonzó létesítményeket. Ilyenek lehetnek Berekfürdő adottságait, lehetőségeit figyelembe véve:” Múzeumok, pl. az alföldi hévízkutatás, ipar- és helytörténeti emlékek bemutatására. Galéria a művésztelep anyagaiból rendezett kiállításoknak. A környékről elszármazott festők, szobrászok munkáinak bemutatása. Írótábor létrehozása, amely fontos művelődési tevékenységet folytatna. Író-olvasó találkozókat, a helybeli és a

környékbeli iskolákban rendhagyó irodalomórákat tarthatnának a részt vevő alkotók. Bereki élményeikből született szépirodalmi munkáikkal gazdagíthatnák a helyi könyvtárat. Berekfürdő múltjának feltárását könyvkiadással segíthetnék elő. Civilszervezeteket kell létrehozni és erősíteni. A Megbékélés Háza a közérdeklődésre számot tartó rendezvényeket propagálhatja a lakosság felé, a közösségi rendezvényeket befogadhatja. Az üdülőtulajdonosokat meg kell szólítani, be kell vonni a helyi közösségi és kulturális életbe. Fontos testvérvárosi kapcsolatokat kiépíteni. Ezeket az elgondolásokat tettek követték.

A már működő képzőművészeti tábor (melynek életre hívása Kovács Andrásné iskolaigazgató nevéhez fűződik) nemzetközivé bővült. Meghívást kaptak francia, német, szlovén, holland alkotók is. A táborozásért cserébe minden művész egy-egy festményt adományozott az önkormányzatnak, ez jelenleg megközelíti az 500 darabot. 2015-ben már a XXI. Nemzetközi Nagykun Művésztelep került megrendezésre. A festőtábor mintájára lett megalapítva az írótábor, ahová Kárpát-medencei magyar anyanyelvű költőket, írókat hívtak meg. Megvalósultak az író-olvasó találkozók, a rendhagyó irodalomórák. Megalakult a Bereki Irodalmi Társaság, amely Berek címmel irodalmi folyóiratot adott ki, így a tábor ihlette írásokat megismerhették a lakosok. Négy könyv is kiadásra került: Sárándi József, Körmendi Lajos - Torok Sándor, Vass Tibor, Sarusi Mihály kötetei. 2015-ben a XVI. Berekfürdői Körmendi Lajos Írótábor került megrendezésre. 2004-ben felépült a Bod László

Művelődési Ház, melynek emeleti részén galéria került kialakításra. Az egyik szárnyában kaptak állandó helyet Bráda Tibor festőművésznek a budapesti Szent László templom üvegablakainak felújításához készített tervei, amelyeket Berekfürdőnek ajándékozott. A galéria másik szárnyában a Karcagi Üveggyár (amely Berekfürdőn működött) termékei vannak kiállítva. A közöttük levő részen időszakos kiállítások, a festőtábor zárókiállításai tekinthetők meg.

A közterület is épült-szépült. Minden 2-4. évben felállításra került egy köztéri alkotás. Györfi Lajosnak kilenc, Györfi Sándornak egy, Györfi Ádámnak szintén egy alkotása látható Berekfürdőn. 2001-ben létrejött az első testvérvárosi kapcsolat a lengyel Zatorral, 2006-ban Csíkszentkirállyal, 2007-ben pedig Krasznahorkaváraljával és Zalakomárral. 2011-ben megalakult a Kárpát-medencei Települések Testvérvárosi Községe Csíkszentkirály, Krasznahorkaváralja, Tiszapéterfalva, Lukácsfalva, Zalakomár és Berekfürdő részvételével. Ugyanebben az évben elkészült és megjelent Elek György (alias Ruzicska Ferenc) tollából a Berekfürdő története című könyv.

Tehát a Körmendi Lajos által megálmodott, a koncepcióban vázolt tervek nagyrészt megvalósultak, melyben vitathatatlanul nagy érdeme van Dr. Hajdu Lajosnak, aki – nem egy alkalommal – magánemberként is támogatta a megvalósulást. Mindezt javasoltam az életműnek sem kevés eredmények megőrzését, továbbfejlesztését, a berekfürdői települési értéktárba való felvételét.

Körmendiné Baksán Mária

60 ÉVE BALLAGTAK 1956-BAN

[illegible]

ÁLLATPARKBAN JÁRTUNK

A Dániel Farm Óshonos Állatpark Berekfürdőtől 2 km-re található. A takaros tanyaépület kapujánál természetesen kutyaugatás fogad, a puli tudja a kötelességét. Mégis valószínűleg a kék és barna szemű pöttyös eb lesz az ide látogató gyerekek kedvence. A felnőttek szakértő szeme a kétlábú tollas jószágok között kalandozik, száznál több kapirgál boldogan. A karámban még egyedül legelészik az őshonos nóniusz, örül a simogatásnak. S még be sem léptünk a kapun!

Hamarosan megérkeznek vendéglátóink: Dániel Csaba és felesége, Anikó. Termelő gazdaságot 2012-ben vették meg, azóta folyamatosan gyarapodnak állataik fajtában és számban. Az élményt másokkal is megosztják, hiszem idén júliustól megnyitják az állatsimogatót.

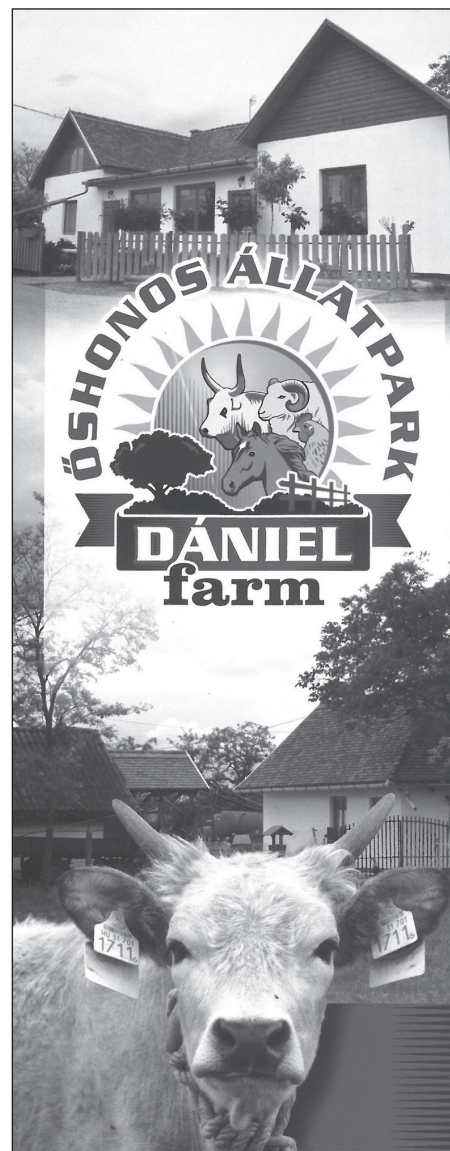
A csavart szarvú rackák között sötét fekete iker bárányok bújnak meg, a merinók még bizonytalanul méregetnek bennünket. A kisbocik érdes nyelvükkel nyalogatják a simogató kezét. Megcsodáljuk

az őshonos magyar szürke marha hosszú fekete szempilláját, harmonikus testfelépítését. Jól érzi magát a magyartarkák között. Mangalicából kétfélét találunk: vörös és szőke kismalacok tülekednek rőfögve a vályúnál. Megtudjuk, mi a nyulak kedvenc eledele.

Pihenésképpen a hűvös és ízlésesen berendezett társalgóban foglalunk helyet, ahol 15-18 fő is elfér. Akár osztálytalálkozót tarthatnak itt. A prospektus szerint bemutató filmet is lehet majd látni, illetve 2 órás sétakocsikázásra is lesz lehetőség sajt-és gyümölcskosztolóval egybekötve. Távozóban még a játszótérre is végigsiklik a tekintetünk. Gyermekparadicsom van itt kialakulóban. Mindenütt tisztaságot és igényességet tapasztalunk, a jegyárak is barátságosak.

Mi szombaton jártunk a farmon, de szerdán és vasárnap is örömmel várják a látogatókat 10-től 16 óráig (Tel.:+36-30/551-6131). Mindenkinek szeretettel ajánljuk figyelembe a parkot, aki szereti az állatokat.

Kóródi Lászlóné

Fotó: Peti (Berekfürdő)

Hihetetlen, de a határban kapta lencsevégre egy amatőr e gyönyörű jószágot. Kitűnő felvételt!

Kedves Üdülők, Üdültetők!
NyaralóTV+Internet csomagok már 7.405 Ft-tól
elérhetőek a KeviWLAN-nál!
Tel.: +36-20/335-5300, E-mail: info@keviwlan.hu

Települési önkéntes mentőcsoporthoz tagtoborzó felhívása település honlapján olvasható.
Csatlakozni a team-hez
a Polgármesteri hivatalban, jelentkezési lap kitöltésével lehet.

Újra nemzetközi sakkverseny lesz Berekfürdőn
2016. szeptember 1-4. között!
Jelentkezés: Egyed Zsolt 0630/739-5078

„BEREKI ALKOTÓ KEZEK” KIÁLLÍTÁS MEGNYITÓ 2016. 06. 13. 16:00

2016. június 13-án, 16 órakor került sor a berekfürdői alkotók munkáiból összeállított kiállítás megnyitójára, amely a „Bereki Alkotó Kezek” címet kapta. Az évente megrendezésre kerülő esemény mindig fergeteges sikert arat, hiszen ilyenkor a helyben készített kézműves tevékenységek széles skálája kerül bemutatásra.

A megnyitó kezdetekor Molnár János polgármester úr köszöntötte a vendégeket és a megjelent alkotóknak elismerő szavakkal gratulált:

„Büszkeséggel tölt el, hogy egy ilyen kis településen ennyi fantasztikus alkotó munkája látható, hiszen itt, ma is több, mint 30 ember alkotása tekinthető meg.”

A polgármesteri köszöntő után Dr. Kenyeresné Z. Ágnes megnyitóbeszéde következett. Örömmel nyitotta meg a kiállítást, hiszen művésztanárként, alkotóként és bereki lakosként is értékelni tudja a felsorakoztatott munkákat. A megnyitó ideje alatt az alkotók bemutatót tartottak, melynek során a látogatók is belepillanthattak egy-egy munka menetébe, láthatták az időigényességét és az aprólékosságát. A csodálatos munkák

kiállításával nemcsak a település lakói, hanem a Berekfürdőre látogató turisták, településünk vendégei is részesei lehetnek az itt élő aktív kézimunkázó közösségnek, ugyanis a kiállítás egészen 2016. július végéig látogatható. A Bod László Művelődési Ház dolgozói nevében ezúton köszönjük Dúzs Imréné segítségét!

Kiállítók névsora:

Balogh János, Bényei Gáborné, Bényei Katalin, Csörgő József, Dr. Kenyeresné Z. Ágnes, Dúzs Imréné, Dúzs Lili, Fazekas Mi-

hály Józsefné, Háló Zita, Harsányi Lászlóné, Herényi Anna, Herényi Boglárka, Herényi Bulcsú, id. Mándoki Sándorné, Kabai Dávid, Kissné Nagy Mária, Lénárd Károlyné, Mándoki Ibolya, Mészáros Imréné, Molnár Veronika Sára, Nagy Imréné, Nagy Lajosné, Németh Hanna, Oláh Piroska, Schmotzer Ibolya, Sinka István, Szendreiné Kürti Judit, Tiba János, Varga B. Kálmán, Vargáné Gyűjtő Ibolya, Végh Szabolcs, Vigh Győző, Vigh Zsuzsanna, Vincze Lászlóné.

Karcagi-Nagy Zsanett

TISZTELT BEREKFÜRDŐI LAKOSOK!

Tájékoztatom Önöket, hogy Berekfürdő szociális szolgáltatásai közül a családsegítés és gyermekjóléti szolgáltatás feladatait, a 2016. 01.01-től hatályos törvényi előírásoknak megfelelően, a Kunmadarasi Közös Önkormányzati Hivatal **Család- és Gyermekjóléti Szolgálat**a keretében látja el, helyben, a Berek tér 11. sz. alatt. **Ügyfélfogadási rendje:** hétfő, kedd, szerda: 13.00-16.00; csütörtök: 8.00-16.00; péntek: 8.00-12.00.

Telefonon, a 319-113, illetve sürgős, halaszthatatlan esetben a központ 327-414-es számán lehet érdeklődni.

A Család és Gyermekjóléti Szolgálat immár hatodik alkalommal tervezi **Nyári Játsszoház** megrendezését, melynek az a célja, hogy a berekfürdői gyerekek számára élménygazdag időtöltést biztosítson a nyári szünetben. Ebben az évben **június 24-től augusztus 19-ig** péntekenként délelőtt lesznek a játszoházi foglalkozások.

A felnőtt lakosság számára a közlekedési nehézségek miatt az Önkormányzat támogatásával és Szolgálatunk szervezésében lehetőség van arra, hogy havonta egyszer – előre egyeztetett időpontban, a község kisbuszával, és 500

Ft ellenében - megoldhassák **nagybevásárlásukat a karcagi Tesco áruházban.**

A programok iránt várom szíves érdeklődésüket. Egyúttal felhívom figyelmüket, hogy ha a környezetükben olyan rászoruló felnőtt személyről, vagy bármilyen okból veszélyeztetett gyermekről van tudomásuk, akinek a problémája megítélésük szerint meghaladja az adott család problémamegoldó képességét, kérem, jelezzék Szolgálatunk felé.

Tisztelettel köszönöm a figyelmüket:

Perge Józsefné családsegítő

Köszöntjük a középiskolákból és a helyi Veress Zoltán Általános Iskolából ballagókat a szintén ballagó 12.-es Dániel Emese versével

Furcsa álmodok éjjel:
Ódon épületben vagyok.
Borostyán fut föl a falán,
Mellette fán bagoly huhog

Kisvárosba építették
Sokat megélt falait,
Múltat őriz, s jövőt nevel:
forrófejű diákjait,

Kik beléptek az ajtón reggel,
Gólya volt még ekkor nevük,
De mire a nap lenyugodott,
Már mind tudták: itt a helyük.

ÁLOM

És bár néha előfordult,
Hogy akadályba botlottak,
Kis segítség, támogatás,
S máris tovább jutottak.

Barátságok szövődtek
Az itt töltött idő alatt,
Emléküket megőrzik
A régi termek, padok, falak...

S valahányszor harang kondul
A templomnak mélyében,
A hálás diák visszafordul
Köszönettel szívében.

Álmodnék még tovább,
De múlik az éj – hajnali szél fúj,
S e régi álmom véget ér,
Hogy kövesse egy új.

2008-2016 Osztályfőnök: Szendrei Balázs

Andusek József Máté, Balogh Vivien, Fejes Bence, Hajnal Antónia, Hircze Anna, Joó Tímea, Juhász Eszter, Kálmán Krisztián, Kovács Pál, Kovács Sándor, Lantos Zsanett, Máté Kamilla, Molnár Dzsenifer, Nagy Noémi, Sári Zoltán Krisztián, Szél Szabolcs, Tribik Zsanett, Zsigmond Csaba

SZÁRNYPRÓBÁLGATÓ

*Egy ifjú bereki alkotó krimijéből kaptunk részletet,
melyet örömmel nyújtunk át olvasóinknak.*

A mérleg

1. fejezet *Kéz, amit foghatsz*

Aznap este úgy éreztem, jobb lenne, ha korán lefeküdnék. Másnap várt rám egy dolgozat büntetés-végrehajtás jogból. Frissnek kellett lennem, hogy megfelelően tudjak koncentrálni, így hát 10 órakor már az ágyamban feküdtem. Lekapcsoltam a vakító lámpát, ami meg volt már vagy három éve. Rengeteget tanultam, így pokolian elfáradtam. Szinte azonnal elaludtam.

A telefonom csörgésére ébredtem fel. Máris reggel lenne? Rávettem magam arra, hogy kinyissam a szemem és szembenézzek egy újabb nehéz nappal. Azonban csak sötétséget láttam magam körül. Felkaptam a telefonom, ami az éjjeliszekrényemen pihent. Rápillantottam a kijelzőre és megláttam az időt. Fél 12 volt és hívtak. Még hozzá Leslie. Mit akarhat ilyen későn? Rányomtam a hívás fogadása gombra.

- Jó estét, Leslie! - köszöntem.

- Jaj, Istenem, Peter - zokogott. Megijesztett, hogy így kezdődött a beszélgetésünk. Leslie rendkívül erős személyiség volt. Gyerekkori barátok voltunk és csak akkor láttam sírni, mikor valami rossz dolog történt vele.

- Mi történt? - kérdeztem rá.

- Lily... - hüppögött - Lilyt elütötték!

Nem akartam elhinni, amit hallottam. Lehet, tapintatlanságnak tűnt, de megkérdeztem:

- De ugye.. nem halott?

- Nem.

Kicsit megnyugodtam. De teljesen nem sikerült; lehet, hogy ez egy gyilkossági kísérlet volt. A városunkban sorozatban történtek már bűntények. Az áldozatok pedig kivétel nélkül fiatal lányok voltak.

- A kórházban vagy?

- Igen - csuklott egyet.

- Azonnal odamegyek!

Letettem a telefont. Bármennyire is csábító volt az alvás, nem hagyhattam ilyen szituációban egyedül a barátomat. 5 perc alatt felöltöztem. Bezártam az ajtókat és a kék színű Peugeot-hoz siettem. Tarkos és kényelmes kocsit volt, amit a szüleim vettek a 18. születésnapom után. Ezzel gratuláltak ahhoz is, hogy bekerültem az egyetemre. Szükségem is volt rá, mert másik megyében járok suliba.

A kórház kb. 20 percre volt az otthonomtól. A váróteremben hamarosan megtaláltam Leslie-t. Külseje zilált volt és könnyek mosták az arcát. Sápadt volt és szája remegett. Mikor meglátott engem, automatikusan elindult felém. Kitértam a kezemet és megöleltem. Hullottak a könnyei. Magamhoz szorítottam és a hátát simogattam.

- Shh - próbáltam csitítani.

A háta mögé pillantottam. Ott voltak a szülei is. Ők sem néztek ki jobban. Mrs. Black máskor tökéletesre fésült haja most borzas volt; valószínűleg már aludt, mikor megtudta a híreket, épp úgy, mint én. Mellette Mr. Black állt felesége vállát átkarolva. Látszott rajta, hogy őt is megviselte a dolog, de igyekezett erős maradni.

Hirtelen kinyílt mögöttünk az ajtó. Nem láttam, ki jött be, mert háttal álltam neki. Leslie elengedett és így hátranézhettem. Adam lépett be rajta. Göndör haja kicsit vizes volt. Valószínűleg nemrég fürdött le. Farmert viselt és fekete dzsekit. Őt is felhívta Leslie. Örültem neki, hogy itt van. Ő sokkal jobb a vigasztalásban, mint én. Ő is odalépett Leslie-hez és megölelte.

A reménykedő várakozás néma percei következtek. Kérdések kavargtak bennünk.

Leslie mellettem és Adam mellett ült. Velünk szemben meg Leslie szülei. Legalább egy órát várakoztunk. De valószínűleg Lily családjának sokkal hosszabb időnek tűnhetett. Végre megjelent egy orvos. Mindenki feszülten figyelt rá.

- Van jó és rossz hírem is. A lányok túl fogja élni a sérüléseket, de kómába esett.

Dyllette

*(folytatás a következő számban
Hiányérzet címmel)*

CSICSEREGTEK A CSICSERGŐK

Óvodánk, Berekfürdő egyetlen óvodája, amolyan kis gyöngyszem fás, madárcsicsergős, családi környezetben. Nagyon jól felszerelt, sok fejlesztő játékkal, külön tornaszobával, udvari gumipályával rendelkezik - ez utóbbi sajnos felújításra szorul, türelemmel várjuk elkészültét! A régi udvari játékok egyikét kikezdte az idő, így balesetveszélyes lett és lebontásra került. Helyére szeretnénk új játékkomplexumot, egyelőre füvesítettünk ezt a területet, és várjuk a kínálgató lehetőséget az eszköz megvásárlására. Megújult homokozónkat boldogan vették birtokba a gyermekek. Köszönjük az önzetlen felajánlást Kun Lászlónak, aki mindezt lehetővé tette gyermekeink számára.

A tanévet 37 kisgyermekkel kezdtük, év végére azonban már 41-en járnak óvodánkba. Nem csak Berekből, hanem Kunmadarasról és Karcagról is vannak gyermekeink. Óvodai nevelésünk az országos alapprogram alapján készített, saját program szerint történik, melybe beépítettük addigi gyakorlatunkat, értékeinket, hagyományainkat. Óvodai nevelésünket a helyi adottságoknak, a gyermekek, szülők igényeinek figyelembe vételével alakítottuk ki. Családias, nyitott, érzelmi biztonságra épülő óvodai élet megszervezését tűztük ki célul, amit esztétikus környezetben, anyás beszoktatással, folyamatos napirenddel, érdekes, változatos, komplex tevékenységek által, kevés kötöttséget tartalmazó heti renddel valósítunk meg. Kiemelt szerepet kap az anyanyelvi és környezeti nevelés. Három éve működik óvodánkban a "Gyurgyó-

ka" természeti tehetséggondozó műhely, ahol a gyermekek a település madárvilágával ismerkednek meg behatóbban, ezáltal is mélyítjük a gyermekek településünk iránti kötődését.

Nagyon szívesen vesszük, ha felkérnek bennünket a községi rendezvényeire óvodánk Méhecske csoportjával, mivel ők a nagyok. Az idősek napját színvonalas dalos, verses, körjátékos hegedű kíséretes műsorral színesítettük. A községi Adventi gyertyagyújtási ünnepén verseltünk, énekeltünk. A községi gyermekeinek szervezett Téli ünnepén színes műsorral ajándékoztuk meg a gyermekeket, felnőtteket egyaránt. Mentünk a Megbékélés Házába advent idején. Egy téli vidám drámajátékos összeállítással, önfeledt játékkal óvodásokhoz méltó módon ünnepeltük karácsonyt az idősek klubja felkérésére. Az óvodai adventi délelőtti mindkét csoport meghitt kis műsorát láthatták a szülők. A farsang az óvoda hagyományainak megfelelően zajlott, vidámságos önfeledt szórakozás volt a Kis Vakond és Méhecske csoportban egyaránt. A törvényi megfelele-

téskor kiderült, hogy óvodai egyesület, vagy alapítvány hiányában nem szervezhetünk pénzbevételes rendezvényt, így az „Óvoda bál” megszervezését átvállalta a Berekfürdői Turisztikai Nonprofit Szolgáltató Kft. A március 5-én megrendezésre került színvonalas bál tombola bevételét óvodánk javára ajánlották fel, melyet ez úton is szeretnék megköszönni! A csoportok anyák napi műsora, nagyon szép meghitt pillanatokat szereztek a jelenlévőknek. Nagy meglepetésünkre felkérést kaptunk a Mozgáskorlátozottak Klubjától, hogy egy kis verses-dalos összeállítással színesíthetnénk a májusi anyák napi összejövetelüket. Természetesen ott voltunk, nagyon köszönjük, hogy eszükbe jutottunk, és adhattunk ismét magunkból egy keveset! Nagyon színvonalas gyermekprogramokkal gazdagodtunk ebben a tanévben is az utazó színházak által. Remekül szórakoztak a gyermekek, igényes előadásokat láthattak itt az óvodában és az iskolában is, ahova mehattunk bábelőadást nézni. A Bod László Művelődési Ház és Könyvtár rendezvényeire is szívesen ellá-

togattunk, izgatottan vártuk, hogy mi fog ránk ott várni. Mi minden esetben jól éreztük magunkat, akár gyermekkönyv bemutató, akár képkiallítás volt.

Az óvodai élethez hozzátartozik a kirándulás is! A földművelésügyi miniszter úrnak írt levelem tette lehetővé, hogy a nagyokkal a Hortobágyra kirándulhattunk. Ezúton is szeretném megköszönni Dr. Fazekas Sándor Miniszter Úrnak, hogy ezen a csodás napon betekintést nyertünk a még meglévő hortobágyi hagyományokba. Ezekkel az élményekkel gazdagodott a 21 gyermek és az őket kísérő 23 felnőtt ismerete, az ott szerzett tapasztalatokkal életre szóló élményt kaptunk. Mindennapi munkánkat nagyban segítette ez a program,

hiszen gyermekeinket a környezet szeretetére, hagyományaink ápolására neveljük. Bízom benne, hogy ez a feledhetetlen élmény hozzájárul ahhoz, hogy gyermekeinkben kialakuljon a hagyományok és őseink tisztelete, a Föld és a haza szeretete. Ezen felül ebédre a Miniszter Úr vendégei voltunk, a táj jellegzetes ételét, ízletes gulyáslevest és slambucot fogyaszthattunk. Köszönöm Dr. Fazekas Sándornak az önzetlen segítségét, támogatását! Természetesen a kicsik is kirándultak, ők is szüleikkel együtt indultak útnak. Úti céljuk a debreceni Állatkert volt. Nagyon sok élménnyel gazdagodtak, vidám napról számoltak be gyermekek, szülők, kolleganők egyaránt.

Megtörtént az óvodai beíratás,

sikeresen felvételt nyert mind a 8 gyermek, aki jelentkezett. Egy kisfiú már el is kezdte az óvodai életet, ő már 3 éves és édesanyja dolgozik. A többi gyermeket szeretettel várjuk szeptember 1-jén. Még egy nagy esemény megszervezése vár ránk a közeljövőben. Évzáró, ami az év zárása és ballagás is egyben. 16 gyermek ballag el az óvodából, akik szeptemberben megkezdik az iskolát. Már említettem a törvényi szabályzókat, így az évzárónk sem lehet pénzbevételes. Ennek ellenére igyekszünk méltó módon megrendezni emlékeztetéssé tenni ezt az eseményt. Mi szívvel-lélekkel készülünk, csicsergünk, daloltunk

Nagy Eszter

megbízott

helyettes óvodavezető

GYERMEKNAP

Ez évben május 29-én került sor a gyermeknapi rendezvényre Berekfürdőn. A nagyszabású rendezvény délelőtt 10 órakor vette kezdetét, amikor Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr és Molnár János polgármester úr megnyitotta. Ezzel egy időben nyitotta meg kapuit a légvár, a népi játszótér, a tűzoltóautó, indult az arcfestés, a KRESZ-teszt a rendőrség közreműködésével.

Elsőként a Dalma Dance Club berekfürdői tagozata mutatkozott be. Műsorukat mazsorettes vonulással kezdték, majd a kicsik pumukli és Hawaii táncukat adták elő, a középső csoport új magyaros, pomponos, retro és motoros táncukat mutatták be, a nagyok pedig triót táncoltak. Őket követően a berekfürdői Veress Zoltán Általános Iskola 1. osztályos tanulói adták elő táncukat, mellyel az iskola „Suli Majálisára” készültek Zipszer- Kiss Orsolya tanító néni felkészítésével. 11 órától újabb program vette kezdetét, nevezetesen Ferenczi Sándorné és a Szélmalom- Kennel kutyusainak be-

mutatója. A látványos produkció előtt és után pedig a főszereplő kutyusokkal ismerkedhettek kicsik és nagyok egyaránt. Délről a Csimota Együttes gyermekműsorával szórakoztatta a részvevőket, 1 órától pedig a DIB'Up együttes produkciója következett.

Berekfürdő a folyamatosan zajló programokon kívül idén fagyival és palacsintával, a hamarosan nyíló Dániel Farm állatsimogató tulajdonosai, Dániel Csaba és felesége pedig joghurttal, sajttal és kakaóval kedveskedett a gyerekeknek.

A rengeteg játék, színpadi pro-

dukció és finomság mellett a nap fénypontja mégis a délután 2 órakor kezdődő Kaláka Együttes koncertje volt, akik a gyermekeket és szüleiket, nagyszüleiket is egyaránt elkápráztatták.

A Bod László Művelődési Ház dolgozói nevében köszönjük a segítők munkáját, akik nélkül a rendezvény nem jöhetett volna létre: a közterületi csoport összes munkatársának, a Berek- Víz Kft. munkatársainak és Perge Tibornak (hangtechnika).

Karcagi-Nagy Zsanett

SPORT

SUMMER DANCE CAMP
 Dalma Dance Club
 2016 Berekfürdő
Nyári tánc tábor!
Jelentkezni lehet: 4 éves kortól
 -Naponta változó táncstílus
 -tánc mellett különböző foglalkozások
 -napi kétszeri étkezés
 -pénteken bemutató a tanultakból

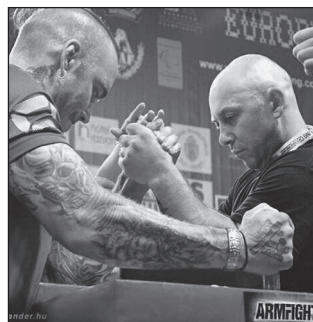
**Berekfürdő,
 Veress Zoltán
 Általános Iskola
 2016. július 18.-22.**

Érdeklődni lehet:
Győrfi Dalma iskolavezetőnél:
06-30/349-4266
Durda-Kerekes Petra tagozatvezetőnél:
06-20/361-8236,
illetve facebook oldalunkon!

Táncstílusaink, amibe belekóstolhatsz:
 •Hazzorett és Twirling •Rock n' Show•
 •Dívattáncok •Fashion Dance•
 •Klasszikus balett •Társas tánc•Hip-Hop •Látványtánc

Várunk minden érdeklődőt!
Nem csak táncoslábúkat!!!

Arany Gitta Promotion

Újabb szkanderes sikerek

Erőbajnokok II.

Az eltelt 3 hónap alatt nemcsak kemény edzéseken, hanem az április 2-án Szlovákiában megrendezett Senec Hand Világkupán is részt vettünk.

Több mint 13 ország között a magyar csapat is szépen teljesített. Helyezést ugyan nem értünk el, de sikerült a középmezőnyben végeznünk. Nem is csüggedtünk el, mert tudtuk, hogy több edzéssel jobb eredményt érhetünk el.

Április 23-án a Nemzeti Bajnokságon meg is kaptuk a várt sikert. Nagy Márton Ju-

nior 21 kategóriában bal kézzel magyar bajnok lett, jobb kézzel pedig 2. helyezést ért el. Én a Masters 90 kg-os kategóriában bronzérmet hozhattam haza.

Május 24-25-én a magyar válogatott színeiben a Bukarestben megrendezésre került Európai Bajnokságon Masters 80 kg kategóriában Vályi-Nagy Imre jobb kézzel 5., ballal 8. helyezést ért el.

Köszönjük a bereki Önkormányzatnak, Hubai Imrének és Lóga Ottóliának (Nádas söröző) a segítségét az EB-re való kijutáshoz.

Vályi-Nagy Imre

Kerékpár

Az Országúti Kerékpár Diákolimpia Országos Döntőjén, 2016. április 23-án Potornai Lilla (a kép bal oldalán) VI. korcsoportban 10 km-es és 38 km-es távon is 3. helyezést ért el. Gratulálunk neki!

ILLA BEREK • Berekfürdő önkormányzatának negyedéves lapja

• Felelős kiadó: Berekfürdő Község Önkormányzata, 5309 Berekfürdő, Berek tér 15.

• Szerkesztő bizottság: Hosszu András, Kóródi Lászlóné, Kóródi Csilla;

• A szerkesztőség címe: 5309 Berekfürdő, Móricz Zsigmond u. 16/A; Telefon: 06 – 59 / 319 – 068; Hosszu András: 06-30/6277927

• E-mail: kkanal@indamail.hu

• E számunk szerzői: A Bod László Művelődési Ház dolgozói, a Polgármesteri Hivatal dolgozói, Peti, Dr. Csoma Judit, Dr. Kenyeres Imre, Dániel Emese, Dylette, Farkas István, Karcagi-Nagy Zsanett, Keresztes Ágnes, Körmendiné Baksán Mária, Özv. Mándoki Sándorné, Nagy Eszter, Perge Józsefné, Tóth Józsefné, Vályi –Nagy Imre

• Nyomdai munkálatok: Karcagi Nyomda Kft., 5300 Karcag, Kertész József u. 20. sz.

Felelős vezetők: Márkusné Tankó Orsolya, Nagyné Tankó Tímea; tipográfia: Kocsis Attila